

[Justitsministeren.]

mig til at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget. Jeg skal blot fremhæve nogle få hovedpunkter.

§ 1 fastlægger lovens område som ministres ansvar for deres embedsførelse, d. v. s. det ansvar, med hensyn til hvilket afgørelsen henhører under rigsretten.

I øvrigt er forslaget opdelt således, at §§ 2-7 angår strafansvaret og § 8 erstatningsansvaret.

Medens § 8 indskrænker sig til at slå fast, at de almindelige regler om erstatning for skade forvoldt af personer i statens tjeneste også gælder med hensyn til erstatningsansvar i anledning af ministres embedsførelse, indeholder §§ 2-7 om strafansvar væsentlig selvstændige regler. Der er navnlig grund til at pege på § 3 og § 4. § 3 præciserer i tre henseender ministrenes ansvar for medvirken til tjenestemænds og andre underordnede handlinger; principiel interesse knytter sig navnlig til § 3, nr. 3, der fastslår, at en minister er ansvarlig for en underordnet handling, hvis han har undladt at forebygge handlinger af den pågældende beskaffenhed ved i rimeligt omfang at føre tilsyn og fastsætte instrukser. Dette svarer til, hvad der i dag er almindelig anerkendt praksis, således at ansvarets omfang varierer efter sagernes art, ministeriernes størrelse og organisatoriske forhold. Det er f. eks. givet, at ministerens ansvar er et andet ved handlinger foretaget af en overordnet tjenestemand i et departement end ved handlinger foretaget af en tjenestemand i et direktorat eller i den lokale administration. § 4 indeholder i stk. 1 den generelle regel, at en minister straffes, hvis han tilsidesætter sine embedspligter, og dette gælder med hensyn til både pligter, der følger af grundloven eller anden lovgivning, og pligter, der i øvrigt følger af ministerstillingsens beskaffenhed. I stk. 2 fastslås specielt, at en minister straffes, hvis han giver folketinget urigtige eller vildledende oplysninger eller under folketingets behandling af en sag fortier oplysninger, der er af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om rigsretten.*

Baggrunden for forslaget er, at rigsretten over for justitsministeriet har peget på, at enkelte bestemmelser i rigsretsloven har en sådan udformning, at de under en eventuel rigsretssag vil kunne medføre, at sagsbehandlingen kompliceres på uheldig måde.

Forslaget er af meget begrænset rækkevidde og indeholder ikke bestemmelser af væsentlig principiel betydning. Det foreslås at klargøre bestemmelsen i § 4 om de funktioner, der påhviler rigsrettens næstformand. I § 60 foreslås de gældende regler om oplæsning og vedtagelse af protokollater vedrørende afhøringer i rigsretten ophævet. Endelig skal nævnes, at det foreslås at ophæve bestemmelsen i § 62, hvorefter rigsretsdøm i almindelighed skal afsiges allerede i det retsmøde, hvor rettens forhandlinger sluttes.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte to lovforslag vedrørende den kommunale indkomstbeskatning:

1) *Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. og*

2) *forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om erhvervsskattens ophævelse).*

Det første lovforslag går ud på en forlængelse i et år af den i 1959 gennemførte og i 1962 forlængede afløsningsordning for erhvervsskatten i 9 større byområder og af den ligeledes i 1959 gennemførte og i 1962 forlængede fiksering af de udligningstilsvare, der af Frederiksberg og Gentofte kommuner betales til København.

Afløsningsordningens indførelse i 1959 stod, som det vil være det høje ting bekendt, i forbindelse med, at erhvervsskatten fra og med skatteåret 1959-60 blev ophævet inden for 9 nærmere angivne byområder. Som erstatning for den ophævede erhvervsskat blev der pålagt omegnskommunerne et årligt tilsvarsbeløb til vedkommende centralkommune. De samlede tilsvare udgør

[Indenrigsministeren.]

årligt i alt ca. 20,2 mill. kr., hvoraf ca. 15 mill. kr. tilkommer Københavns kommune.

Som følge af den siden 1959 stedfundne almindelige forøgelse af personbeskatningen er der sket en mærkbar formindskelse af tilsvarelsbeløbenes betydning for såvel de modtagende som de betalende kommuner.

Medens tilsvarene således i skatteåret 1959-60 udgjorde henholdsvis 3,9 og 7,1 pct. af den samlede udskrivning af opholdskommuneskat i centralkommunerne og omegnskommunerne, udgør beløbene i indeværende skatteår kun henholdsvis 3,1 og 4,6 pct. af skatteudskrivningen.

Ved loven om erhvervsskattens afløsning blev der tillige foretaget en fiksering på 1957-58-niveauet af de udligningstilsvare, som Frederiksberg og Gentofte kommuner betaler til København, dog således at der samtidig skete en mindre forhøjelse af de for regnskabsåret 1957-58 beregnede tilsvarelsbeløb, hvorefter disse udgør 16,8 og 8,1 mill. kr. for henholdsvis Gentoftes og Frederiksbergs vedkommende.

Når de omhandlede afløsnings- og udligningsordninger nu foreslås forlænget uændret i et år, må det navnlig ses på baggrund af de overvejelser og forhandlinger, der for tiden finder sted inden for hovedstadskommunernes samråd angående løsningen af de organisatoriske og økonomiske problemer, der knytter sig til gennemførelsen af en nyordning af hovedstadens forhold. Jeg anser det for særdeles ønskeligt, om der ved disse forhandlinger mellem de stor-københavnske kommuner kunne opnås enighed om løsning af en række opgaver, der må siges at være af fælles interesse for hele hovedstadsområdet, og da der næppe kan ses bort fra, at en revision af afløsningsordningerne på indeværende tidspunkt vil kunne have en mindre heldig virkning på forhandlingernes forløb og udsigten til at opnå et tilfredsstillende resultat, har jeg ment at burde foreslå lovrevisionen udskudt endnu et år.

Ved det andet lovforslag, *forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen*, er det foreslået, at den skat til erhvervskommunen, der fortsat består uden for de afløsningsområder, jeg omtalte før, skal bortfalde. Administrationen af erhvervsbeskatningen må siges at være uforholds-

mæssig dyr og besværlig i sammenligning med den nettoindtægt, erhvervsskatten giver kommunerne, hvortil kommer, at denne skats betydning som bremse for skatteyderes udflytning til skattemæssigt billigere omegnskommuner har vist sig beskedent, idet det gennemgående er andre hensyn end de skattemæssige, der er bestemmende for, hvor folk bosætter sig. I øvrigt er der gennem de senere år sket en betydelig tilnærmelse mellem beskatningen i byerne og deres omegnskommuner. Der er efter afløsningsordningens indførelse nu kun ca. 3.000 erhvervsskatteydere tilbage i hele landet, og det nettoprovenu, de enkelte erhvervskommuner opnår ved denne skat, udgør kun i ganske få kommuner 1 pct. eller derover af den i kommunen udskrevne opholdskommuneskat, således at erhvervsskattens bortfald gennemgående kun vil medføre en meget svag stigning af opholdskommuneskatten.

Det er alene den egentlige erhvervsskat, der foreslås ophævet, hvorimod den såkaldte „uegentlige erhvervsskat“, som bl. a. betales af personer, der bor i udlandet, men som oppebærer visse nærmere angivne erhvervsindtægter her i landet, ikke berøres af forslaget.

Med disse ord skal jeg anbefale de to lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget*.

Det foreliggende lovforslag indeholder dels bestemmelser, der stort set svarer til de bestemmelser, der fandtes i de i sidste og forrige folketingsår fremsatte forslag til ændringer i folketingsvalgloven, dels nogle nye bestemmelser, der hovedsagelig er motiveret i de indvundne erfaringer fra de i sommer afholdte folkeafstemninger.

Jeg har endvidere fundet det rimeligt at foreslå sådanne ændringer i valgkredsinddelingen og valgkredsfortegnelsen, der er en følge af de gennemførte ændringer i den kommunale inddeling.

Med hensyn til de bestemmelser i nærværende lovforslag, som tidligere har været fremsat for det høje ting, skal jeg her blot bemærke, at den indenrigsministeren efter forslaget tillagte bemyndigelse til at foretage